

Súd: Okresný súd Dunajská Streda
Spisová značka: 0T/102/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2223010577
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 10. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Marianna Kubicová
ECLI: ECLI:SK:OSDS:2023:2223010577.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Dunajská Streda, samosudkyňou Mgr. Mariannou Kubicovou, v trestnej veci obžalovaného: Y. T., B. XX.XX.XXXX P. U., O. X. P. X. XX, V., pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 odsek 1 Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom v Dunajskej Strede dňa 16.10.2023, takto

rozhodol:

Obžalovaného:
Y. T., narodeného XX.XX.XXXX P. U.,
trvale bytom P. X. XX, V.,

uznáva za vinného, že

dňa 30.07.2023 v čase okolo 16:37 hod. v obci X. B. C., pred tabuľou značiacou koniec obce, v smere na cestu I. triedy č. 63 v okrese Dunajská Streda, po predchádzajúcom požití nezisteného množstva alkoholu, ako vodič viedol osobné motorové vozidlo zn. H. H. H. evidenčného čísla: U.-XXXBK, pričom bol kontrolovaný hliadkou Obvodného oddelenia Policajného zboru Šamorín a prostredníctvom elektronického meracieho prístroja AlcoQuant 6020 Plus, sériového čísla A409666, číslo merania 602 mu bola v čase o 16:37 hod. nameraná hodnota 1,15 mg/l alkoholu v dychu (2,40 ‰ alkoholu),

teda

vykonával v stave vylučujúcom spôsobilosť, ktorý si privodil vplyvom návykovej látky, činnosť, pri ktorej by mohol ohroziť život alebo zdravie ľudí, alebo spôsobiť značnú škodu na majetku,

čím spáchal

prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 odsek 1 Trestného zákona.

Za to mu ukladá:

Podľa § 289 odsek 1 Trestného zákona, § 38 odsek 2, odsek 3, § 36 písmeno l) Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) mesiacov.

Podľa § 51 odsek 1 Trestného zákona v spojení s § 49 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona výkon trestu odňatia slobody obžalovanému podmiennečne odkladá a zároveň mu ukladá probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 odsek 2 Trestného zákona určuje obžalovanému skúšobnú dobu na 24 (dvadsaťštyri) mesiacov.

Podľa § 51 odsek 2, odsek 3 písmeno b) Trestného zákona ukladá obžalovanému primerané obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov počas trvania skúšobnej doby.

Podľa § 61 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona ukladá obžalovanému trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v trvaní 30 (tridsať) mesiacov.

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 31.07.2023 podal prokurátor Okresnej prokuratúry Dunajská Streda v rámci tzv. superskráteného konania podľa § 234 ods. 1 v spojení s § 204 ods. 1 Trestného poriadku na Okresný súd Dunajská Streda obžalobu č. k. 1 Pv 371/23/2201-5 zo dňa 31.07.2023 na (v tom čase) obvineného Y. T. pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 odsek 1 Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť na skutkovom základe, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Po preskúmaní obžaloby a vypočutí zadržaného obvineného v rámci postupu v zmysle § 348 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku súd rozhodol predmetnú vec trestným rozkazom č.k. OT/102/2023-55 zo dňa 01.08.2023, proti ktorému zahlásil prokurátor na výsluchu (včas) odpor. Následne súd nariadil a vykonal vo veci hlavné pojednávanie, ktorého sa zúčastnil obžalovaný a prokurátorka Okresnej prokuratúry Dunajská Streda.

Po prednese obžaloby prokurátorkou Okresnej prokuratúry Dunajská Streda bol obžalovaný na hlavnom pojednávaní poučený o tom, že ku skutku, ktorý sa mu kladie za vinu, môže urobiť niektoré z vyhlásení uvedených v § 257 ods. 1 písm. a), b), c) Trestného poriadku, a to že a) je nevinný, b) je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, alebo že c) nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe. Zároveň bol súdom poučený v zmysle § 257 ods. 3, ods. 4, ods. 5 a ods. 8 Trestného poriadku, t.j. o právnych následkoch vyhlásenia podľa písm. b) alebo c), a to, že súd v prípade takýchto vyhlásení postupuje primerane podľa § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g) a h), a teda položí obžalovanému otázky uvedené pod týmito písmenami, na ktoré môže odpovedať iba „áno“ alebo „nie“, a že súdom prijaté vyhlásenie o vine, ako aj súdom prijaté vyhlásenie, že obžalovaný nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe, je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním ani dovolaním, okrem dovolania podaného z dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, t.j. z dôvodu zásadného porušenia práva na obhajobu; ako aj to, že ak súd prijme vyhlásenie obžalovaného podľa písmena b) alebo c), zároveň vyhlási, že dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku, sa nevykoná a vykoná len dôkazy súvisiace s výrokom o treste.

Obžalovaný po vyššie uvedenom poučení, a tiež poučení o význame priznania sa a úprimného oľutovania spáchania skutku z hľadiska poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, ktorá môže mať vplyv na zníženie hornej hranice trestnej sadzby do úvahy prichádzajúceho trestu odňatia slobody (v danom prípade vo výmere od 0 do 1 roka) o jednu tretinu v prípade prevahy poľahčujúcich okolností, urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, a to, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe a svoje konanie naozaj ľutuje, pričom na každú zo súdom následne položených otázok upravených v § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g) a h) Trestného poriadku (t.j. či rozumie, čo tvorí podstatu skutku, ktorý sa mu kladie za vinu; či bol ako obvinený poučený o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, či mu bola daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu a či sa s obhajcom mohol radiť o spôsobe obhajoby; či rozumie právnej kvalifikácii skutku ako trestného

činu; či bol oboznámený s trestnými sadzbami, ktoré zákon ustanovuje za trestný čin kladený mu za vinu, a či sa dobrovoľne priznal a uznal vinu za spáchaný skutok, ktorý sa v návrhu dohody o vine a treste kvalifikuje ako určitý trestný čin) odpovedal „áno“. Prítomná prokurátorka Okresnej prokuratúry Dunajská Streda navrhla vyhlásenie obžalovaného, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, prijať. Po takomto zistení súd vyhlásenie obžalovaného o uznaní viny zo spáchania stíhaného skutku, bez narušenia jeho skutkovej totožnosti, keď ho právne posúdil zhodne tak, ako bol posúdený v podanej obžalobe, teda ako prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona, a pretože boli naplnené všetky 4 zákonné formálne znaky tohto trestného činu - prečinu, t. j. subjekt, subjektívna stránka, objekt i objektívna stránka a závažnosť spáchaného prečinu je vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následok, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku obžalovaného vyššia ako nepatrná, podľa § 257 ods. 7, ods. 8 Trestného poriadku prijal, nakoľko na podklade výsledkov dokazovania vykonaného v prípravnom konaní nemal pochybnosti o vine obžalovaného, a súčasne vyhlásil, že dokazovanie na hlavnom pojednávaní v rozsahu, v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku, nevykoná a vykoná len dôkazy súvisiace s výrokom o treste.

Na základe prijatého vyhlásenia obžalovaného, a teda skutočnosti, že súd nemal žiadne pochybnosti o vine obžalovaného, uznal obžalovaného za vinného zo spáchania stíhaného skutku uvedeného vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Vo vzťahu k výroku o treste súd vykonal dokazovanie: vylúčením obžalovaného k jeho osobným, rodinným a majetkovým pomerom, k pohnútke a motívu spáchania skutku podľa § 258 ods. 1 Trestného poriadku; a podľa § 269 Trestného poriadku tiež prečítaním podstatného obsahu nasledujúcich listinných dôkazov: evidenčnej karty vodiča obžalovaného zo dňa 30.07.2023 a zo dňa 11.10.2023 a výsledkov lustrácií obžalovaného zo dňa 12.10.2023 - v Registri obyvateľov Slovenskej republiky, v Centrálny evidencii správnych deliktov a priestupkov, v Registri trestov - odpis, v agende dopravno-správnych činností, v Sociálnej poisťovni, a.s., v Zbore väzenskej a justičnej stráže, v rezorte Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky, ako aj v databáze súdov STA.

Vo výpovedi na hlavnom pojednávaní obžalovaný k svojim osobným, rodinným a majetkovým pomerom uviedol, že je ženatý a má dve maloleté deti, z toho jedno novonarodené. Je zamestnaný, výška jeho priemerného čistého mesačného zárobku je 700 - 800 eur. V spoločnej domácnosti žije s manželkou a deťmi. Nemá žiaden vzťah k alkoholu, pije spravidla len príležitostne, keď je nejaká akcia. To, čo sa udialo, bolo jeho osobné zlyhanie. Teraz už nepije vôbec. K pohnútke a motívu spáchania skutku, a teda na otázku prečo spáchal predmetný skutok, prečo sa rozhodol vypiť alkohol počas toho ako riadil motorové vozidlo, keď v ňom viedol aj maloletého syna na sedačke spolujazdca, uviedol, že ho trápila jedna vec, ktorú si doma vyjasnili, týkalo sa to jeho otca, ktorého nikdy nepoznal. Uviedol, že syn sedel na sedadle spolujazdca kvôli tomu, že sa pocikal. Vedel, že ho mal dať na zadné sedadlo a pripútať ho, avšak dal ho sedieť na miesto spolujazdca. Na otázku, počas akej doby viedol motorové vozidlo po požití alkoholu, resp. už pod vplyvom alkoholu a aký druh alkoholu vypil a v akom množstve, uviedol, že asi necelú hodinu bol ako vodič pod vplyvom alkoholu, vypil 4 väčšie ampulky vodky.

Z lustrácie obžalovaného v Registri obyvateľov Slovenskej republiky zo dňa 12.10.2023 bolo zistené, že obžalovaný je ženatý a má dvoch maloletých synov, trojročného a mladší sa narodil len nedávno 31.08.2023.

Z lustrácie v Sociálnej poisťovni, a.s., zo dňa 12.10.2023 vyplynulo, že obžalovaný je aktuálne zamestnaný u zamestnávateľa - U.B. S. U. U..G..C., kde sa jeho mesačný vymeriavací základ pohybuje v rozpätí od 817,90 eur do 1.166 eur. Obžalovaný nie je poberateľom žiadnej dávky z dôchodkového, nemocenského a úrazového poistenia a ani poistenia v nezamestnanosti.

Z lustrácie v Zbore väzenskej a justičnej stráže zo dňa 12.10.2023 bolo zistené, že obžalovaný sa v predmetnej evidencii nenachádza.

Z odpisu z Registra trestov obžalovaného a jeho lustrácie v databáze súdov STA zo dňa 12.10.2023 súd zistil, že obžalovaný tu má jeden záznam, a to na základe odsúdenia rozsudkom Okresného súdu Svidník zo dňa 11.09.2007, sp. zn. 1T/154/2007, pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a) Trestného zákona spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona, ktorého sa dopustil ako mladistvý, pričom

bolo u neho upustené od potrestania podľa § 98a Trestného zákona a v súčasnosti sa na neho hľadá vo vzťahu k tomuto odsúdeniu, akoby nebol odsúdený.

Z výsledkov lustrácie obžalovaného v Centrálnej evidencii správnych deliktov a priestupkov a v agende dopravno-správnych činností zo dňa 12.10.2023 a z evidenčnej karty vodiča - obžalovaného zo dňa 11.10.2023 bolo zistené, že obžalovaný tu má evidované dva záznamy za dva dopravné priestupky spáchané dňa 11.06.2020 (prekročenie celkovej hmotnosti vozidla) a dňa 25.05.2021 (prekročenie maximálnej povolenej rýchlosti), za ktoré mu boli uložené v blokovom konaní pokuty vo výške 50 eur a 10 eur, ktoré zaplatil na mieste. Z predmetnej evidenčnej karty vodiča tiež vyplýva, že obžalovaný v súvislosti so stíhaným skutkom absolvoval dňa 24.08.2023 preskúmanie zdravotnej spôsobilosti vo vzťahu k alkoholu, inej návykovej látke a liečiva, a to u T.. R. W. so sídlom v Dunajskej Strede s výsledkom spôsobilý.

Z evidenčnej karty vodiča - obžalovaného zo dňa 30.07.2023 súd zistil, že obžalovaný tu mal evidované k tomuto dátumu celkom 4 dopravné priestupky, a to okrem už dvoch vyššie identifikovaných priestupkov ešte dva ďalšie dopravné priestupky, a to priestupok zo dňa 08.10.2018 (prekročenie maximálnej povolenej rýchlosti) a zo dňa 16.08.2015 (porušenie povinnosti vodiča podľa § 4 ods. 1 písm. a) zákona č. 8/2009 Z.z.), za ktoré mu boli uložené v blokovom konaní pokuty vo výške 50 eur a 10 eur.

Z potvrdenia o zadržaní vodičského preukazu zo dňa 30.07.2023 č. H. súd zistil, že obžalovanému bol v súvislosti s predmetným skutkom zadržaný vodičský preukaz dňa 30.07.2023.

Podľa § 34 ods. 1 Trestného zákona, trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 2 Trestného zákona, páchatel'ovi možno uložiť len taký druh trestu a len v takej výmere, ako je to ustanovené v tomto zákone, pričom tento zákon v osobitnej časti ustanovuje len trestné sadzby trestu odňatia slobody.

Podľa § 34 ods. 4 Trestného zákona, pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prítiažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Pri úvahe nad druhom trestu, jeho výškou a spôsobom výkonu vychádzal súd najmä z ustanovenia § 34 ods. 1 Trestného zákona, v zmysle ktorého účelom trestu je zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život. Súčasne má trest iných odradiť od páchania trestných činov a vyjadriť morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Ďalej súd vychádzal zo všetkých relevantných kritérií upravených v § 34 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona, z ktorých je povinný vychádzať pri určovaní druhu trestu a jeho výmery.

Súd tak pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadol najmä na okolnosti a spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, poľahčujúce a prítiažujúce okolnosti a na osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Pri prečine ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona je trestná sadzba trestu odňatia slobody určená od 0 do 1 roka. Skúmajúc pomer poľahčujúcich a prítiažujúcich okolností podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona súd zistil, že u obžalovaného je jedna poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, a to že obžalovaný sa k spáchaniu trestného činu priznal a jeho spáchanie úprimne oľutoval, a nezistil žiadnu prítiažujúcu okolnosť podľa § 37 Trestného zákona. Na základe tohto zistenia preto súd z dôvodu prevahy poľahčujúcich okolností podľa § 38 ods. 3 Trestného zákona upravil - znížil hornú hranicu do úvahy prichádzajúceho trestu odňatia slobody za prečin podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona (od 0 do 1 roka) o jednu tretinu (12 mesiacov / 3 = 4 mesiace), v dôsledku čoho potom upravená trestná sadzba trestu odňatia slobody predstavovala rozpätie od 0 do 8 mesiacov.

Súd mohol potom obžalovanému v zmysle trestnej sadzby uvedenej v § 289 ods. 1 Trestného zákona po jej úprave v zmysle § 38 ods. 3 Trestného zákona ukladať trest odňatia slobody vo výmere od 0 do 8 mesiacov.

Pri ukladaní trestu súd zvážil všetky relevantné okolnosti prípadu. Prihliadol na spôsob spáchania činu, a to na úmyselné konanie obžalovaného, ktorý aj napriek tomu, že viedol motorové vozidlo už určitý čas (cestoval z východnej časti Slovenska na západnú časť Slovenska) a v aute viezol svojho maloletého trojročného syna, a to ešte na sedadle spolujazdca, rozhodol sa urobiť si počas jazdy zastávku, požiť isté množstvo tvrdého alkoholu - vodky a následne si opäť sadnúť ako vodič do motorového vozidla a toto viesť ďalej (čo potvrdil sám vo svojej výpovedi), pričom mu bola napokon nameraná aj pomerne vysoká hodnota alkoholu v dychu, a to 2,40 promile. Súd prihliadal tiež na následok konania obžalovaného v podobe ohrozenia objektu chráneného Trestným zákonom, a to života, zdravia a majetku. Pokiaľ ide o zavinenie, súd zohľadnil skutočnosť, že obžalovaný sa dopustil tohto konania v priamom úmysle, nakoľko, ako sám uviedol, predmetné vozidlo chcel viesť a viedol aj napriek predchádzajúcemu požitiu alkoholu, pričom je zrejmé, že ako vodič motorového vozidla veľmi dobre vedel, že vedením motorového vozidla pod vplyvom alkoholu minimálne ohrozí život a zdravie ľudí, ako aj majetok. Z hľadiska pohľadujúcich a priťažujúcich okolností súd zohľadnil existenciu jednej pohľadujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l) Trestného zákona a absenciu priťažujúcich okolností podľa § 37 Trestného zákona. Pokiaľ ide o osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť jeho nápravy, v tomto smere súd prihliadal tiež na skutočnosť, že obžalovaný doposiaľ viedol usporiadaný život, je ženatý, má dve maloleté deti (trojročné a novorodenca) a je zamestnaný. Doposiaľ bol odsúdený len raz, a to ešte v roku 2007 ako mladistvý za prečin krádeže spáchaný spolupáchatelstvom, kde bolo však u neho upustené od potrestania a v súčasnosti sa na neho hľadí, akoby nebol odsúdený. Okrem priestupkov na úseku cestnej premávky sa nedopustil iného druhu priestupkov, pričom od roku 2015 až do roku 2021 sa celkovo dopustil len 4 menej závažných priestupkov. Po zohľadnení všetkých týchto okolností súd dospel k záveru, že u obžalovaného ide z kriminálneho hľadiska o v pomerne nízkej miere narušenú osobu, čo zohľadnil pri ukladaní druhu a výmery trestu.

Vychádzajúc z výsledkov dokazovania a po zhodnotení všetkých vyššie uvedených relevantných okolností prípadu, vzhľadom aj na nízku mieru narušenia obžalovaného dospel súd k presvedčeniu, že na obžalovaného je v rámci tak individuálnej ako i generálnej prevencie trestu nutné pôsobiť trestom odňatia slobody, ktorý sa nachádza mierne nad polovicou do úvahy prichádzajúcej trestnej sadzby (od 0 do 8 mesiacov), t.j. v trvaní 5 mesiacov, ktorú výmeru považoval súd za primeranú a zohľadňujúcu nielen skutočnosť, že obžalovaný doteraz viedol usporiadaný život (je ženatý, stará sa o rodinu, s ktorou žije v spoločnej domácnosti, je riadne zamestnaný, a doposiaľ bol len jedenkrát súdom odsúdený za prečin krádeže, a to ešte ako mladistvý, pričom bolo u neho upustené od potrestania a aktuálne sa hľadí na neho, akoby nebol odsúdený), svoje konanie pred súdom úprimne oľutoval a aj kriticky zhodnotil svoje nerozvážne konanie, ktoré bolo sklamaním nielen pre neho samotného, ale aj jeho blízkych a jeho okolie, ale aj závažnosť a nebezpečnosť konania, ktorého sa dopustil, keď pod vplyvom pomerne vysokého množstva alkoholu (2,40 promile alkoholu v dychu) viedol motorové vozidlo, v ktorom viezol svoje maloleté trojročné dieťa, a to na sedačke spolujazdca.

Vzhľadom na osobu obžalovaného, najmä s prihliadnutím na jeho doterajší život, prostredie, v ktorom žije a pracuje (mladý človek s usporiadaným rodinným životom, ktorý pracuje a má jeden záznam za odsúdenie ešte z čias, keď bol mladistvý, vo vzťahu ku ktorému sa na neho hľadí akoby nebol odsúdený, a v posledných 8-ich rokoch spáchal len 4 menej závažné priestupky na úseku cestnej premávky), na okolnosti prípadu (viedol motorové vozidlo krátko po požití alkoholu), a vzhľadom aj na kritický postoj obžalovaného k spáchaniu tohto trestného činu, dospel súd k záveru, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravy obžalovaného nie je výkon trestu odňatia slobody nevyhnutný, preto mu jeho výkon za splnenia podmienok § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona podľa § 51 ods. 1 Trestného zákona podmienene odložil s tým, že mu zároveň uložil probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe, ktorý považoval za potrebný a efektívny prostriedok na dosiahnutie nápravy obžalovaného. Vzhľadom na spôsob a následky spáchania stíhaného skutku (vedenie motorového vozidla pod vplyvom pomerne vysokého množstva alkoholu) považoval súd za nevyhnutné na dosiahnutie účelu trestu uložiť obžalovanému ako súčasť probačného a mediačného dohľadu aj primerané obmedzenie podľa § 51 odsek 2, odsek 3 písmeno b) Trestného zákona spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov počas trvania skúšobnej doby. Skúšobnú dobu určil súd podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona v trvaní 24 mesiacov, nakoľko takúto dĺžku trvania skúšobnej doby a dohľadu probačného a mediačného úradníka

nad správaním obžalovaného považoval vzhľadom na okolnosti prípadu za primeranú a dostatočnú na dosiahnutie efektívnej ochrany spoločnosti a prevýchovy obžalovaného a predovšetkým na dosiahnutie stavu, aby si obžalovaný plne uvedomil nebezpečnosť a absolútnu neprípustnosť takéhoto konania. Počas takto určenej skúšobnej doby bude mať obžalovaný dostatok príležitostí preukázať spoločnosti i súdu svoju nápravu a schopnosť viesť riadny život bez kriminálneho konania. I keď obžalovanému bolo namerané pomerne vysoké množstvo alkoholu v dychu, súd nepovažoval za spravodlivé a primerané postihnúť obžalovaného vzhľadom na jeho celkový doterajší život a jeho aktuálne rodinné pomery (aktuálne je živiteľom rodiny, s manželkou sa im narodilo len v auguste 2023 druhé dieťa, pričom majú aj jedno maloleté - trojročné dieťa) a jeho osobu prísnejším, a to nepodmienečným trestom odňatia slobody tak, ako to navrhoval prokurátor Okresnej prokuratúry Dunajská Streda.

Zároveň zohľadňujúc, že obžalovaný spáchal úmyselný a spoločensky nebezpečný trestný čin v súvislosti s vedením motorového vozidla, súd mu popri treste odňatia slobody uložil podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v trvaní 30 mesiacov. Trest v takejto výmere považoval súd vzhľadom na namerané množstvo alkoholu v dychu obžalovaného, skutočnosť, že v takom stave viezol v aute svojho len trojročného syna na sedadle spolujazdca, a teda celkovú závažnosť jeho konania, a tiež vzhľadom aj na jeho priestupkovú minulosť na úseku bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky (4 priestupky spáchané od roku 2015), za dostatočne prevýchovný na poučenie sa obžalovaného a zároveň za dostatočne represívny. Na základe uvedeného bolo podľa názoru súdu potrebné obžalovaného ako vodiča dočasne vyradiť z cestnej premávky, a to na obdobie 30 mesiacov.

Takto uložené tresty sú podľa názoru súdu primerané, zákonné a spravodlivé, a predovšetkým spôsobilé dosiahnuť účel trestu, nakoľko v sebe obsahujú tak požadovaný prvok represie (zabránenie v páchaní ďalšej trestnej činnosti), prvok individuálnej prevencie (výchova k riadnemu životu), ako aj prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie na ostatných členov spoločnosti) v zmysle § 34 Trestného zákona.

Na základe všetkých vyššie uvedených skutočností, spravujúc sa úvahami uvedenými v tomto odôvodnení súd rozhodol tak, ako je uvedené v enunciiate tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie (s výnimkou výroku o vine - § 257 ods. 5 TP), ktoré možno podať na Okresnom súde Dunajská Streda do 15 dní odo dňa jeho oznámenia. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku (§ 309 ods. 1 Trestného poriadku). Odvolanie má odkladný účinok (§ 306 ods. 2 Trestného poriadku). Právne neúčinné je odvolanie podané osobou, ktorá sa tohto práva výslovne vzdala.

Osoby oprávnené podať odvolanie:

prokurátor: pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, a to v prospech i v neprospech obžalovaného. V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 307 ods. 1 písm. a), § 308 ods. 1, 2 Trestného poriadku),

obžalovaný: pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, a to len vo svoj prospech (§ 307 ods. 1 písm. b), § 308 ods. 2 Trestného poriadku),

príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh: pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech (§ 308 ods. 2 Trestného poriadku),

zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a jeho obhajca: pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v jeho prospech i proti jeho vôli (§ 308 ods. 2 Trestného poriadku),

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba (§ 307 ods. 2 Trestného poriadku).

V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom odvolanie smeruje, a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie možno oprieť o nové skutočnosti a dôkazy (§ 311 ods. 1, 4 Trestného poriadku).